

PRENUMERATA

kwartalnas

w kraju 15 złotych;
za granicą 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konta pocztowe czekowe
Nr. 730

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
redakcyjnej po tekście 65 groszy;
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
ogłoszeniowej 60 gr.

Tabelaryczne i cyfrowe 95 gr.
Ogłoszenia o zaginionych doku-
mentach 18 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej
1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytu na ogłoszenia i prenu-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 644-05. Tel. działu handlowego 644—50. Tel. prenumeraty i rachuby 644-42. Tel. eksp. 625-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 3. Uchwała Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. o przechowywaniu akt w urzędach administracji publicznej.

Poz. 4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 grudnia 1931 r. w sprawie zniesienia ekspozytury starostwa sokalskiego w Belzie w powiecie sokalskim, województwie lwowskim.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

3.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 grudnia 1931 r.

o przechowywaniu akt w urzędach administracji publicznej.

§ 1.

Ustala się załączone do niniejszej uchwały przepisy o przechowywaniu akt w urzędach administracji rządowej.

Przepisy mają charakter ramowy.

§ 2.

Wykonanie niniejszej uchwały oraz rozciągnięcie wymienionych przepisów na inne urzędy, instytucje i zakłady administracji publicznej porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom, każdemu we właściwym zakresie działania.

§ 3.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(—) A. Prystor.

PRZEPISY

o przechowywaniu akt w urzędach administracji rządowej.

§ 1.

Podział akt na kategorie.

Akta urzędów administracji rządowej dzielą się — ze względu na potrzebę trwałego lub czasowego przechowywania — na dwie kategorie: kategoria A — akta o znaczeniu trwałym i kategoria B — akta o znaczeniu czasowym.

Zaliczenie akt do jednej lub drugiej kategorii odbywa się przy wydziałaniu akt ze składnicy (§ 7).

§ 2.

Określenie akt kategorii A i B.

Do kategorii A należą akta, posiadające trwałe znaczenie dla interesu i historii Państwa, jakoteż administracji publicznej, dla praw obywateli oraz dla badań naukowych.

Do tej kategorii należą też wszelkie dowody, dotyczące wydziałania akt i przeznaczenia akt wydziałonych.

Władze naczelne, uwzględniając charakter i znaczenie akt poszczególnych instancji, określają bliżej, w porozumieniu z Ministerstwem Wyznań

Religijnych i Oświecenia Publicznego, jakie akta urzędów podległych mają być traktowane jako akta kategorii A.

Do kategorii B należą akta, których nie zaliczono do kategorii A.

Dokumenty, będące własnością prywatną a wyłączone z akt kategorii B (§ 7 p. d), traktuje się jak akta kategorii A, z tem jednak, że na żądanie zainteresowanych stron powinny być im zwrócone; zwrotowi na żądanie podlegają również dokumenty, będące własnością prywatną, a znajdujące się w aktach kategorii A.

§ 3.

Czas przechowywania akt w urzędzie.

Przechowywanie w urzędzie akt załatwionych trwa z reguły 10 lat. Może ono być krótsze lub dłuższe, zależnie od potrzeb danego działu służby i od znaczenia akt, jakoteż ogólnych warunków przechowywania, nie powinno jednak w zasadzie być krótsze, niż 2 lata i dłuższe niż 35 lat.

Właściwe władze naczelne lub upoważnione przez nie władze podległe ustalą bliżej okresy przechowywania akt w urzędach.

§ 4.

Miejsca przechowywania akt.

Dopóki akta są niezbędne do pracy bieżącej poszczególnych komórek organizacyjnych, przechowuje się je w tych komórkach.

Akta załatwione a niepotrzebne do pracy bieżącej przechowuje się w składnicy akt danego urzędu. W instytucjach wojskowych składnica akt nosi nazwę: skład akt.

Po wydziałeniu ze składnicy (§ 7) akta kategorii A przekazuje się na stałe przechowywanie do archiwum państwowego, akta zaś kategorii B niszczy się.

§ 5.

Składnica akt.

Składnica akt jest wspólna dla wszystkich działów urzędu i stanowi część składową kancelarii. Wyjątki od tej zasady w wypadkach istotnej potrzeby ustalą właściwe władze przełożone.

Składnica akt może być także wspólna dla większej ilości urzędów, zarówno mających siedzibę w tej samej miejscowości, jak i w pobliskich miejscowościach i zarówno należących do tego samego działu, jak do różnych działów zarządu państwowego. Utworzenie i prowadzenie wspólnej składnicy akt zależy od decyzji władzy przełożonej, o ile chodzi o urzędy tego samego działu, względnie od porozumienia zainteresowanych władz przełożonych, o ile chodzi o urzędy różnych działów zarządu państwowego.

Składnica akt powinna być urządzona w osobnym pomieszczeniu, należycie zabezpieczonym od wilgoci, ognia i włamania.

Akta układa się systematycznie w porządku wykazu akt (§ 4 przepisów kancelaryjnych dla urzędów administracji rządowej („Monitor Polski” Nr. 196, poz. 273), a w nim chronologicznie.

§ 6.

Prowadzenie ewidencji akt w składnicy.

Do prowadzenia ewidencji akt w składnicy służą:

a) egzemplarze wykazu akt, na których notuje się dane, dotyczące akt przechowywanych w składnicy, jak: daty przyjęcia akt do składnicy, okresy czasu, jakie obejmują, kategorie, do których je zaliczono, daty przekazania do archiwum lub do zniszczenia i t. p.;

b) spisy akt, używane pomocniczo przy postępowaniu z aktami kategorii A, wydziałonemi ze składnicy (§ 7); spisy te powinny ujmować akta grupami przedmiotowymi (teczkami); w razie potrzeby należy w obrębie grup wyszczególnić akta pojedynczych spraw;

c) karty wypożyczenia akt, używane przy wypożyczaniu akt tak wewnątrz, jak i na zewnątrz urzędu.

Na wypożyczenie akt innemu urzędowi zezwala kierownik urzędu lub upoważniony przez niego urzędnik.

§ 7.

Wydziałanie akt.

Wydziałanie akt jest to grupa czynności, dokonywanych w składnicy akt okresowo, a mających na celu:

a) zaliczenie akt do właściwej kategorii — A lub B;

b) pozostawienie w składnicy na dalszy okres czasu akt kategorii A i B, wiążących się jeszcze z pracą bieżącą urzędów;

c) przekazanie do właściwego archiwum na dalsze przechowywanie akt kategorii A, niewiązanych się z pracą bieżącą;

d) zniszczenie akt kategorii B, po wyłączeniu z nich dokumentów, stanowiących własność prywatną (§ 2 ust. 5).

Sposób i okresy wydziałania akt w urzędach ustalają właściwe władze, w zasadzie naczelne.

Wydziałania akt dokonywa urzędnik, prowadzący składnicę akt, w porozumieniu z przedstawicielem tego działu pracy, którego akta wydziela się.

§ 8.

Postępowanie z wnioskami dotyczącymi akt wydziałonych.

Kierownik urzędu rozpatruje wnioski powzięte przy wydziałaniu akt, poczem zawiadamia właściwe archiwum o zamierzeniach co do przekazania akt kategorii A do archiwum oraz co do zniszczenia akt kategorii B.

W zawiadomieniu tem należy podać, tak dla kategorii A, jak dla kategorii B, niezbędne dane orientacyjne, jako to: określenie grup akt (działów pracy), okresy czasu, jakie obejmują, ilość (teczek, tomów, ksiąg) i t. p.

Jeżeli w ciągu 2 miesięcy dane archiwum nie podniesie żadnych zastrzeżeń bądź to co do przejęcia akt kategorii A, bądź to co do zniszczenia akt kategorii B, odnośne zamierzenia urzędu podlegają wykonaniu.

Instancja przełożona może sobie zastrzedz przedstawienie jej do zatwierdzenia wniosków urzędu, dotyczących akt wydziałonych.

§ 9.

Przekazywanie akt kategorii A do archiwum.

Władze naczelne w porozumieniu z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustalą właściwe archiwa, do których akta mają być przekazywane.

Akta przeznaczone do archiwum winny być uporządkowane według systemu, jaki był przyjęty przy układaniu ich w urzędzie; do przesyłki winien być dołączony spis akt (§ 6 p. b), względnie przy aktach, które były układane systemem liczb kolejnych, odnośne zapiski kancelaryjne (Dziennik, rejestr i t. p.).

Koszty przekazania akt do archiwum ponosi urząd przekazujący.

§ 10.

Niszczenie akt kategorii B.

Akta kategorii B, przeznaczone do zniszczenia sprzedaje się do przerobienia na masę papierową.

Sposób postępowania przy sprzedawaniu akt oraz przeznaczenie uzyskiwanych ze sprzedaży kwot określa władze naczelne w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

§ 11.

Wizytacja składnic akt przez organa służby archiwalnej.

Organa państwowej służby archiwalnej mają prawo na zasadzie upoważnienia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wydanego w porozumieniu z właściwą władzą naczelną, zaznajamiania się na miejscu ze sposobem prowadzenia składnic akt pod względem technicznym i z warunkami przechowywania akt.

Poczynione spestrzeżenia winny być podane do wiadomości kierowników odnośnych urzędów.

§ 12.

Przechowywanie akt tajnych i poufnych.

Przepisy niniejsze mają zastosowanie również do akt tajnych i poufnych z następującymi ograniczeniami:

a) akta tajne przechowuje się oddzielnie od jawnych pod specjalnym zabezpieczeniem i w zasadzie centralnie dla całego urzędu;

b) wydzielania akt tajnych dokonywa urzędnik upoważniony przez kierownika urzędu; wydzielający zasięga w razie potrzeby opinii kierownika komórki organizacyjnej, której akta dotyczą;

c) akt tajnych kategorii B nie wolno sprzedawać, lecz należy je niszczyć przez spalanie, spisując protokół z wyszczególnieniem akt spalonych;

d) wgląd organów służby archiwalnej w przechowywanie akt tajnych może mieć miejsce tylko za zgodą kierownika danego urzędu, niezależnie od upoważnienia, określonego w § 11 ustęp 1;

e) sposób przechowywania akt poufnych regulują władze naczelné w własnym zakresie.

4.

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Spraw Wewnętrznych**

z dnia 23 grudnia 1931 r.

w sprawie zniesienia ekspozytury starostwa sokalskiego w Belzie w powiecie sokalskim, województwie lwowskim.

Na podstawie art. 70 i w związku z art. 108 pkt. 1 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) — zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustanowioną rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 grudnia 1928 r. (Mon. Pol. Nr. 299, poz. 736) — ekspozyturę starostwa sokalskiego w Belzie w powiecie sokalskim, województwie lwowskim, — znosi się.

§ 2.

Zarządzenia wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wyda wojewoda lwowski.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 1931 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Bronisław Pieracki.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.**Z Kancelarii****P. Prezydenta Rzeczypospolitej.**

P. Prezydent R. P. przyjął dnia 2 b. m. o godz. 10.30 delegację, złożoną z profesorów wyższych uczelni w sprawach naukowych. W skład delegacji wchodził prof. Kostanecki, ks. rektor Michalski, profesorowie Bujak, Natanson, Tokarski, Świętosławski, Sajdak, Estreicher, Łukasiewicz, Nowak oraz rektor Sokolnicki.

**Z Ministerstwa
Spraw Wojskowych.**

Dnia 2 b. m. o godz. 1 w poł. P. Marszałek Piłsudski przybył na Zamek, gdzie złożył życzenia noworoczne P. Prezydentowi R. P.

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

P. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego J. Jędrzejewicz przyjął na audjencji w dniu 2 b. m. Ich Magnificencje rektorów wyższych uczelni a mianowicie: ks. Michalskiego, rektora Uniw. Jag., prof. Krzemieniewskiego, rektora Uniw. Jana Kazimierza we Lwowie, prof. Łukasiewicza, rektora Uniw. Warszawskiego, prof. Sajdaka, rektora Uniw. Poznańskiego, prof. Psenickiego, rektora Politechniki Warszawskiej, prof. Sokolnickiego, rektora Politechniki Lwowskiej, prof. Biedrzyckiego, rektora S. G. G. W. w Warszawie, prof. Janowskiego, prof. Akademii

Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie, prof. Bielskiego, rektora Akademii Górniczej w Krakowie, i prof. Pautscha, rektora Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, w związku z wiadomościami o zamierzonej nowelizacji ustawy o szkołach akademickich. PP. rektorzy zgłosili się do współpracy z Ministerstwem w tym zakresie. P. Minister autorytatywnie stwierdził, że ogłoszki o zamierzonym jakoby zniesieniu autonomii uniwersyteckiej w żadnej mierze nie odpowiadają rzeczywistości.

**Z Ministerstwa
Pracy i Opieki Społecznej.**

P. Minister Pracy i Opieki Społecznej wydał, na podstawie przysługujących mu uprawnień, przewidzianych w art. 74 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 29.XI. 1930 r. „o organizacji i funkcjonowaniu instytucji ubezpieczeń społecznych” zarządzenie, którego mocą przepisy rozdziału II pow. rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej P oraz przytoczone w tych przepisach postanowienia rozdziału II wchodzi w życie w stosunku do Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Warszawie od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim”, statutu tego zakładu. W dniu tym zostaje jednocześnie rozwiązana komisja organizacyjna tego Zakładu oraz wyłonione z pośród jej członków ciała kolegjalne, wykonujące czynności władz i organów ściślejszych Z. U. P. U.

Z chwilą rozwiązania tych władz, czynności kolegjalnych organów Z. U. P. U. w Warszawie, przewidzianych w jego statucie, spełniać będą tymczasowe władze kolegjalne, powołane przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej w ramach postanowień statutu.

Statut warszawskiego Z. U. P. U. został już opracowany i będzie ogłoszony w „Monitorze Polskim” w pierwszej połowie stycznia 1932 r. Wreszcie należy zaznaczyć, że art. 74 pow. rozp. przewiduje, iż Minister Pracy i Opieki Społecznej przeprowadza reorganizację instytucji ubezpieczeń społecznych i ustali terminy zastosowania postanowień wspomnianego wyżej rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej dotyczących: Kas Chorych (rozdz. I), Zakładów Ubezpieczeń Społecznych (rozdz. II), Okr. Zw. Kas Chorych i Ogólnopństw. Zw. Kas Chorych. W tym celu Minister Pracy i Opieki Społecznej może rozwiązywać władze instytucji, mających ulec reorganizacji, mianować komisarzy, względnie tymczasowe władze do przeprowadzenia reorganizacji i wyboru do nowych władz.

**Z Ministerstwa
Poczt i Telegrafów.**

W agencji pocztowej Manasterz, powiat Przeworsk, zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną.

W urzędzie pocztowym Rakszawa i w agencji pocztowej Albigowa, powiatu Łańcut, zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną.

W dniu 22 grudnia zakończono budowę kabla telefonicznego na odcinku Częstochowa—Katowice. Łącznie z pobudowaniami poprzednio odcinkami mamy obecnie czynny kabel na całej przestrzeni od Warszawy przez Łódź—Częstochowę do Katowic. Równocześnie oddano do użytku publicznego następujące połączenie kablowe: Warszawa — Katowice 6 przewodów (dotychczas 3), Łódź — Katowice 2 przewody (1), Częstochowa — Katowice 2 (—). Prócz tego szereg krótkich połączeń miejscowych. Dzięki włączeniu Katowic do sieci kablowej polepszone znakomicie warunki komunikacji telefonicznej całego Zastębia Górnośląskiego i Dąbrowieckiego, a czas oczekiwania na rozmowę telefoniczną został zredukowany do 5 — 10 minut.

WRĘCZENIE LISTÓW UWIERZYTELNIAJĄCYCH P. PREZYDENTOWI RZECZYPOSPOLITEJ PRZEZ AMBASADORA TURECKIEGO.

Dnia 2 stycznia o godz. 12-ej Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął na Zamku Królewskim Jego Ekscelencję p. Dżevad Bey'a, Ambasadora tureckiego, który złożył swe listy uwierzytelniające. Pan Ambasador udał się na Zamek w towarzystwie Dyrektora Protokołu p. Romera, samochodem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, po-

przedzany przez trębaczy na białych koniach i otoczony eskortą szwadronu szwoleżerów. W następnych samochodach jechali: Radca Ambasady Tureckiej p. Ercüment Ekrem Reaizadé, sekret. p. Nihat Refik Bey, Attaché p. Kamil Emrullah Bey i adjutant Pana Prezydenta, kpt. Guzewski. Po odegraniu fanfary przez trębaczy, orszak ruszył, poczem skierował się ulicami: Aleje Ujazdowskie, Nowy Świat i Krakowskim Przedm. ku Zamkowi. Na dziedzińcu zamkowego batalion piechoty 21 płk. pod dowództwem płk. dypl. Wład. Ryszanka oddał honory wojskowe. W chwili, gdy Ambasador wjeżdżał na dziedziniec, muzyka odegrała hymn turecki. U progu sieni zamkowej dwóch adjutantów Pana Prezydenta Rzeczypospolitej powitało Ambasadora i wprowadziło go do pokoi. U wejścia do apartamentu, w sali Oficerskiej, oczekiwał na Ambasadora zastępca komendanta garnizonu, ppłk. Józef Szajewski, w otoczeniu oficerów Zastępcy Szefa Kancelarii Cywilnej p. Michał Mościcki i zastępca dyrektora protokołu p. Rajnold Przeździecki witali Ambasadora u wejścia do Sali Canaletta, u progu zaś następnej sali Szef Kancelarii Cywilnej p. Bronisław Helczyński i Szef Gabinetu Wojskowego pułk. Głogowski. W sali Tronowej wyszedł na spotkanie Ambasadora P. Minister Spraw Zagranicznych Pan Prezydent Rzeczypospolitej oczekiwał w Sali Rycerskiej w towarzystwie P. Prezesa Rady Ministrów Prystora oraz PP. Ministrów: Janty - Polczyńskiego, Jędrzejewicza, Nerwida-Neugebauera, Boenera i Michałowskiego.

Jego Ekscelencja Ambasador Turecki, wprowadzony do Sali Rycerskiej przez P. Ministra Spraw Zagranicznych i przedstawiony przez Dyrektora Protokołu P. Prezydentowi Rzeczypospolitej, wygłosił następujące przemówienie:

„Panie Prezydencie!

Mam zaszczyt wręczyć Waszej Ekscelencji listy uwierzytelniające, którymi Pan Prezydent Republiki Tureckiej, Ghazi Mustafa Kemal, zechciał akredytować mnie przy Nim, w charakterze ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego.

Czując się wielce zaszczyconym, iż przypadło mi w udziale reprezentować w charakterze pierwszego ambasadora nowoczesną Turcję w Odrodzonej Polsce i być wiernym tłumaczem uczuć serdecznej przyjaźni, jaką żywi naród turecki w stosunku do szlachetnego narodu polskiego, poświęcę wszystkie moje wysiłki, by utrzymać i wzmocnić doskonałe stosunki, tak szczęśliwie istniejące pomiędzy obu krajami, kontynuując w ten sposób piękne dzieło mych poprzedników.

Turcja, związana z Polską tyłu więzami dawnej przyjaźni, zawsze oceniała z głębokim zachwytem wspaniałą ewolucję od lat 12 niezależnej działalności narodowej polskiego narodu, jego płodną energję, jego zmysł organizacyjny oraz tak prędkie postępy, jakie potrafił tak wspaniale zrealizować w różnych dziedzinach.

Traktat handlowy, który zawarliśmy niedawno, a który w mym kraju był przyjęty z uczuciem szczerzego zadowolenia, stanie się potężnym czynnikiem w rozwoju naszych stosunków ekonomicznych. W tych sprzyjających okolicznościach, ożywiony uczuciami jaknajwyższej sympatii do narodu polskiego i głębokiego szacunku dla jego Dostojnego Prezydenta, przystanie do mej pracy, w pełnieniu której, śmiem wyrazić nadzieję, będę mógł liczyć na przychylnie poparcie Waszej Ekscelencji i na cenne współdziałanie Jego Rządu.

Racz przyjąć z tej uroczystej okazji, Panie Prezydencie, jaknajszczerze życzenia, jakie składam pod adresem Waszej Ekscelencji, zarówno jak i życzenia szczęścia i pomyślności dla Polski”.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej odpowiedział następującymi słowami:

„Panie Ambasadorze!
Przyjmując z rak Waszej Ekscelencji listy, którymi Jego Ekscelencja Pan Prezydent Republiki Tureckiej akredytuje Pana przy mnie w charakterze Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego, pragnę nasamprzód podziękować Dostojnemu Naczelnikowi Narodu Tureckiego za wybór na to stanowisko tak wybitnego dyplomaty.

Doskonałe stosunki, łączące oba nasze kraje, zostały ostatnio stwierdzone obustronnem wyniesieniem wzajemnych przedstawicielstw dyplomatycznych do godności Ambasad, zgodnie z wielką dawną tradycją Polski i Turcji. Wasza Ekscelencja, będąc pierwszym Ambasadorem Republiki Tureckiej w Polsce, tem milej będzie tu widziana, że w Polsce i w murach tego Zamku w ciągu ubiegłych wieków witano już nieraz wielu Jego współziomków. Od tego czasu przyjaźń nasza tembardziej się zacieśniła, że w Turcji nasi patryjoci, nasi Emigranci, nasi Wieszczowie znajdowali gościnne przyjęcie, opiekę i schronienie. Obecnie, gdy oba nasze kraje rozpoczęły jakby nowe życie, powołane są one do tem ściślejszej współpracy nad zabezpieczeniem swych dorobków narodowych, kulturalnych i ekonomicznych; do tego niezbędne jest utrwalenie pokoju, dla stabilizacji którego musimy zatem wspólne czynić wysiłki.